

Het verhaal van Esseghem (9)

Rik Coolsaet

Van het leven van alledag in Esseghem tijdens de Grote Oorlog weten we weinig. Er zijn zo goed als geen foto's bewaard gebleven of herinneringen opgetekend. Onder impuls van het *Nationaal Hulp- en Voedingscomité* (en de Amerikaanse *Commission for Relief in Belgium*) werden in heel België lokale comités opgericht om gaarkeuken, naaiateliers en kolenbedeling voor armen en werklozen te organiseren. In Jette stampt Jules Lahaye de lokale sectie uit de grond. Hij is paardenkoopman, organisator van paardenwedstrijden en eigenaar van een vleesverwerkend bedrijf. In Esseghem, nochtans een arm gehucht, komt er nochtans geen gaarkeuken. Het lijkt erop dat de Jetse sectie de wijk vergeten is. Voor hun dagelijkse kom soep moeten de Esseghemmenaren in de rij gaan aanschuiven in een van de drie 'cantines' elders in Jette. Idem voor hun zak kolen. Voor de Esseghemmenaren moet dit een vernederende ervaring zijn geweest, alsof ze kwamen schooien. In 1915 doopt de gemeente bovendien de Lakenstraat, die dwars door het historische hart van Esseghem loopt, om tot Jules Lahayestraat, als blijk van waardering voor diens inzet. Dit alles zal de toch al afstandelijke relatie tussen Esseghemmenaren en Jettenaren zeker niet verbeterd hebben.

*Jetse sectie van het Nationaal Hulp- en Voedingscomité in 1915 (Jules Lahaye is vierde van links op de bovenste rij).
(Coll. Félicien Thiry)*